

Jerzy Harasymowicz

Ébredés erdőben

*Borjazik
a kőd*

*Elválasztom borját
a napot*

*Nagyot nyújtózom
az erdő fogadójában
A hegyilegelőn
hiúz fogad
gazdasági épületeimet
őrzi*

*Behajtom a cukrot kunyeráló
nyerítő nyíreket az udvaromba*

*Befogom őket
s megyünk az erdőbe
Ma versröngköket hordunk
A hosszú göcsörtös sorok már
évek óta
kint fekszenek a hóban*

Nyírfa

*Egyszer
nyírfát ültettem*

*Nyírfa helyett
vers hajtott ki a földből
zúg a versszakok lombja*

*Fogalmam sincs róla
hogy történt mindez*

*Azóta
ha írok
a versem mindig nyírfaként susog*

Erdőépítés

Zöld erdőt építettem

*Nyírfákat nyírtam fehérre festettem őket
a felhőket felöltöztettem
a szeleket megszelídítettem*

*Egy kis meleg
déli szellőért
egész a Magyar Alföldig
levándoroltam*

*A tisztások asztalait
helyükre állítottam*

*Kijelöltem a
vonuló madarak
útját*

A föld zsigereibe

rejtekhelyet telepítettem
hátára
rizstáblák havát szórtam

A fáknak
megtiltottam
a pogány szertartásokat

A tölgyfa
mától kezdve csak a
természettől foganhat lombot
s ne képzelje magáról
hogy ő egy susogó
oltár

A vihar:
az erdő fáinak
fokozott tevékenysége
s nem holmi
természettőlötti
erő

Az erdő
nem metafizikus
bugyor
hanem
zöld üzem

Így született meg az erdő
az állatok négy lábra álltak
hátukra vörös bunda
terült

Így építettem
erdőt
teljesen
zöldet:

szolid takarmány
a vers jászlába

Nem ködből van
hanem a vémek
s a csontnak a természetéből
Zöld abszolútum –
az enyém

Tózsér Árpád fordításai